

Morfinsprejten

ANKLAGE- BÆNKEN

DANSK SKUESPIL I
3 AKTER

OPTAGET AF FILM A/s KINOGRAFEN
KØBENHAVN

Anklagebænken

er et Kino-Skuespil, der ved sin spændende
Handling og udmærkede Udførelse vil samle
et stort og interesseret Publikum.

Udlejes med Eneret for Danmark og Norge af Film- A/s Kinografen,
København og Bergen.

Anklagebænken.

Dansk Skuespil i 3 Akter.

Optaget af Film A/s Kinografen, København.

HOVEDPERSONERNE:

Schmidt, Rentier	Wm. Bewer.
Edith, hans Adoptivdatter . . .	Oda Rostrup..
Poul Fulton, Assistent . . .	Peter Malberg.
Barner, Advokat	Gerhard Jessen.
Tjeneren hos Schmidt	Fr. Slott.

Advokater, Læger, Politi, Tilhørere, Tugthusfanger etc.

Det er sent paa Aftenen, da Rentier Schmidt siger Godnat til sin Adoptivdatter Edith, og fulgt af sin Tjener trækker han sig tilbage for at gaa til Ro. Forinden Rentier Schmidt trækker sig tilbage til sit Sovekammer, lægger han dog, bistaaet af sin Tjener, nogle Papirer ind i sit Pengeskab, og han er netop i Færd hermed, da Lænkehunden nede i Haven pludselig giver sig til at gø. Forundret herover sender han Tjeneren afsted, for at denne kan undersøge, om der skulde være nogen.

Ogsaa Edith har bemærket Hundens Gøen, men ikke agtet derpaa, da hun pludselig synes, der er noget, der pusler i Stuen. Angst ser hun sig om og opdager da sin Forlovede, Poul Fulton, komme listende ind i Stuen.

I lang Tid har Edith og Poul været hemmeligt forlovet, men da Poul Fulton er fattig, har hendes Adoptivfader forbudt hende enhver Forbindelse med ham.

Dette er ogsaa Grunden til, at han kommer listende som en Tyv om Natten og hvisker til hende: „Nu har jeg Midler, nu kan vi rejse bort sammen! Nu kan vi gifte os!“

Efter at Edith har givet ham sit Samtykke, lister Poul Fulton atter bort.

Porten er imidlertid bleven laaset, og der er derfor ikke andet for ham end at kravle over.

Dette har en Betjent været Vidne til og er fulgt efter ham.

Den næste Morgen finder man til stor Rædsel Rentier Schmidt myrdet, og Politiet er ikke i

Edith kan ikke — hendes Tanker er kun for Poul. Hun kæmper en indre Kamp — rejser sig saa i en hastig Beslutning. Hun vil ofre sig selv for at redde sin Elskedes Liv. „Ja! Kan De redde Poul Fultons Liv — — tilhører jeg Dem!“

Lykkelig kysser Barner Ediths Haand og lover hende, at han nu vil kæmpe for sin Lykke og for den Anklagedes Liv.

Sagen er for den højeste Ret. Ved Barners glimrende Forsvarstale bliver Anklagede Poul Fultons Dødsstraf forandret til Fængsel for Livstid.

I to Maaneder har Poul Fulton hensiddet i

... Thi kendes for Ret: Anklagede, der, ved Overretten er dømt ...

Tvivl, men arresterer straks Poul Fulton som den rette Morder. Han sidder nu paa Anklagebænken, og ved Forhørene har Poul Fulton alt imod sig, Galgen er ham sikker. Da gaar Edith i sin Fortvivlelse op til Advokat Barner for at søge Hjælp. Advokat Barner, som for Højesteret skal føre Forsvaret for Poul Fulton, har længe elsket Edith og føler stor Medlidenhed med hende, men kan dog kun meddele, at der intet Haab er for hendes Forlovede.

Han benytter Lejligheden, trøster Edith og beder hende følge sig som hans Hustru, men

Fængslet, da der en Dag hos Fængselsinspektøren indfinder sig en gammel Dame, som anmoder om at maatte besøge Fangen. Tilladelsen bliver hende givet, og næppe har Fængselsbetjenten lukket Døren til Fultons Celle, før den gamle Dame afslører sig som — Edith! Efter en gribende Gensynsscene tager Edith en lille Morfinsprøjte frem af sin Taske, giver Poul Fulton en Indsprøjtning, idet hun samtidig tilhvisker ham: „Skulde Du blive syg og komme paa Lazarettet, er Du maaske din Frihed nærmere end Du tror. Søg da Kongebøgene.“

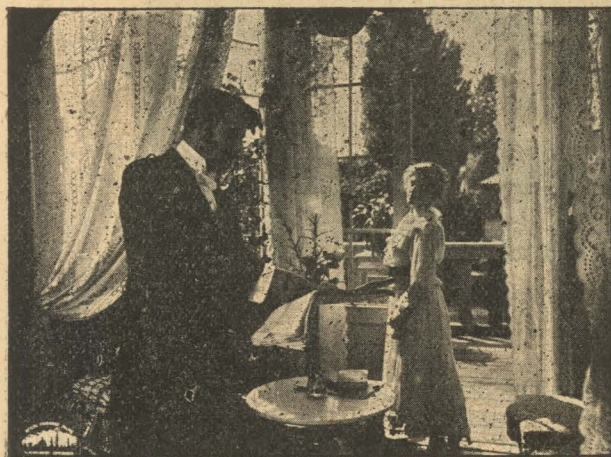
Da Fængselsbetjenten gaar sin sædvanlige Aftenrunde, finder han Poul Fulton bevidstløs. En Læge bliver øjeblikkelig tilkaldt, og Fangen bliver bragt paa Lazarettet. Det er henimod Midnat, da han atter vaagner op af sin Bevidstløshed. Det banker og hamrer i hans Hoved, og stadig

Et natligt Møde.

lyder i hans Øre Ediths Ord: „Skulde Du blive syg . . . din Frihed . . . Kongebøgene . . .“

Og nu ser vi, hvorledes Poul Fulton i største Spænding i Natten gør Forsøget paa at naa sin Frihed — et Forsøg, der mislykkes.

...og Poul Fulton er dømt til Døden.

Lang Tid er gaaet. Poul Fulton arbejder sammen med de andre Fanger i Stenbruddene. Da endelig en Dag lykkes det ham at unddrage sig Fangevogterens Opmærksomhed og flygte. Stadig erindrende sig Ediths Ord om „Kongebøgene“, søger han straks derhen og finder her

paa et Sted, som Edith har tilkendegivet, de fornødne Klædningsstykker.

Hans første Gang gælder Edith, og med Besvær lykkes det ham at liste sig til hendes Villa. Hans Hjerte banker heftigt, da han faar Øje paa hendes Skikkelse inde mellem Træerne, — dog hvad er det? En Fremmed lægger sin Arm om hendes Liv — det er Advokat Barner, overfor hvem Edith er forblevet sit Løfte tro.

Et Øjeblik tænker Poul Fulton paa at kræve Edith til Regnskab; da forstaar han alt, og hulkende gaar han bort. Og længe skulde Poul Fultons Frihed ikke vare, thi allerede samme Dag bliver han opdaget af en Politibetjent og maa vandre tilbage til Fængslet.

Imidlertid har Schmidts Tjener efter sin Herres Død trukket sig tilbage til en Villa ude paa Landet; da en Dag bryder der et heftigt Uvejr

...og han opdagede hendes trofaste Kærlighed...

løs — mægtige Lyn knitrer, og Himmel og Jord staar i ét. Rædselsslagen styrter han fra det ene Værelse til det andet — Lynene slaar ned overalt rundt om Villaen og ligesom de vilde omslutte ham.

Da er han klar over, at det er Himlens Straf, der kommer over ham, thi han er det, som har dræbt Mr. Schmidt og ladet den anden lide for hans Brøde.

Pludselig rammer et Lyn hans Villa; i Løbet af et Øjeblik er det ét Flammehav, i hvis Skær han i en Vision ser sin Forbrydelse og den uskyldige Dømte. Da er hans Kraft udtømt, og han styrter om.

Først paa Hospitalet kommer han til sig selv og afgiver her hele sin Tilstaaelse.

Edith er alene hjemme, da Fængselsdirektøren træder ind i Stuen og fortæller hende om Tjenerens Tilstaaelse, og at Poul Fulton er uskyldig

dømt. For første Gang siden hin ulykkelige Nat
staar Lykken atter præget i Ediths Ansigt, og
Glædestaarer fylder hendes Øjne.

Da træder Advokat Barner ind. Med Sorg
har Barner bemærket, at alt, hvad han har gjort
for at vinde Edith, har været forgæves, og at
hendes Tanker altid kun har været hos Poul
Fulton. Han forstaar, at han aldrig vil kunne
gøre Edith helt lykkelig og — giver hende hen-
des Frihed tilbage.

Og havde Poul Fulton maattet lide for en
andens Brøde, saa fik han nu fuld Oprejsning
for alle sine Lidelser og Savn, i et lykkeligt Ægte-
skab med den sande Elskede.

